

вѣять, отъ самыять си токмо
духъ, обаче не могатъ, защо ище
и да ся яде. Прилѣжанието, на
протѣвз, си йма сѣкога прѣатность-
тѣ, и зокиліето, и почитатъ. Ра-
достьтѣ течѣ слѣдъ онѣа, който
бѣгатъ ѿ нѣа. Който залага на
хѣрката си, не ѿстава никога безъ
риза. До гдѣ имамъ едно стадо
и една крава, всякій ми дума добръ
день, каквото твѣрдѣ хѣбавѣ го-
вори добрый Рѣхардъ.

Но ѿсвѣнь прилѣжанието, ещѣ
трѣба да ймамы постоѣнство, рѣ-
шеніе, и попеченіе. Трѣба да глѣ-
дамы работытѣ си съ свойтѣ наши